

stemmelse om, hvorvidt en person, som fremsætter krav om oprejsning, skal have adgang dertil, og at udvide mulighederne for at opnå oprejsning ad rettens vej.“

Dette forslag vedtoges med 87 stemmer for, ingen imod, medens Cameroun undlod at stemme.

Afstemningen om artikel 2 og dens enkelte paragraffer forløb således:

§ 1 vedtoges med 87 stemmer for, ingen imod, medens 2 undlod at stemme.

§ 2 vedtoges med 84 stemmer for, 1 imod (Storbritannien), medens 3 afstod.

§ 3 (a) vedtoges med 88 stemmer for, ingen imod, medens 1 afstod.

§ 3 (b) se ovenfor.

§ 3 (c) vedtoges enstemmigt.

§ 3 i sin helhed vedtoges enstemmigt.

Artikel 2 i sin helhed vedtoges med 88 stemmer for, ingen imod, medens Storbritannien og Australien undlod at stemme. Danmark stemte som de øvrige nordiske lande for.

Udvalget gik derefter over til at drøfte artikel 4, der i menneskerettighedskommissionens udgave har følgende ordlyd:

„1. Når der hersker national krisetilstand, som udgør en trussel mod nationens liv, og om hvis beståen der er udstedt officiel meddelelse, kan de i denne konvention deltagende parter træffe forholdsregler til at begrænse deres forpligtelser i henhold til denne konvention i det strengt nødvendige omfang, som situationen måtte kræve, under forudsætning af, at sådanne forholdsregler ikke strider mod deres øvrige forpligtelser i henhold til folkeretten og ikke medfører forskelsbehandling alene på grund af race, hudfarve, køn, sprog, religion eller social oprindelse.

2. Der må ikke i henhold til denne bestemmelse foretages nogen begrænsning af de i artiklerne 6, 7, 8 (stk. 1 og 2), 11, 15, 16 og 18 indeholdte bestemmelser.

3. Dersom en deltagerstat benytter sig af retten til at foretage begrænsninger, skal den uopholdeligt gennem generalsekretæren underrette de øvrige deltagerstater om, hvilke bestemmelser den har foretaget begrænsninger i, om bevæggrundene hertil og om datoen, hvorpå sådanne begrænsninger er bragt til ophør.“

Mexico og Saudi Arabien stillede to ændringsforslag til paragraf 3, bl. a. for at understrege pligten til at underrette generalsekretæren om en nødstilstands ophør.

I øvrigt udspandt der sig en langvarig diskussion om det betimelige i at inkludere artikel 22 vedrørende ægteskab i de i paragraf 2 angivne undtagelser. Resultatet blev, at forsøget på at ændre paragraf 2, blev opgivet.

Afstemningen om artikel 4 forløb således:

§ 1 vedtoges med 86 stemmer for, ingen imod, medens 1 afstod.

§ 2 vedtoges enstemmigt.

De omhandlede ændringsforslag til § 3 vedtoges enstemmigt.

§ 3 som således ændret vedtoges enstemmigt.

Artikel 4 i sin helhed vedtoges enstemmigt.

Derefter begyndte udvalget behandlingen af to forslag til nye substantielle artikler i konventionen om økonomiske og sociale rettigheder, nemlig et forslag til en artikel vedrørende børns rettigheder, og et forslag til en artikel vedrørende frihed for sult.

Polen stillede sammen med syv andre lande atter i år forslag om optagelse i konventionen om borgerlige og politiske rettigheder af en artikel om børns rettigheder. Den polske delegerede mente, at en sådan bestemmelse var nødvendig for at give børn en særlig beskyttelse.

Forslaget blev temmelig køligt modtaget, og der blev fremsat en række indvendinger imod det oprindelige forslag, og udtalt tvivl om det berettigede i i det hele taget at optage en sådan artikel i ovennævnte konvention. Resultatet blev imidlertid, at ønsket om en artikel om børn fastholdtes, og forslagsstillerne fremsatte på grundlag af de fremførte synspunkter et sålydende forslag:

„1. Ethvert barn skal uden forskelsbehandling med hensyn til race, hudfarve, køn, sprog, religion, national eller social oprindelse, formueforhold eller fødsel have ret til sådanne beskyttelsesforanstaltninger fra familiens, samfundets og statens side, som dets status kræver.

2. Ethvert barn skal indregistreres umiddelbart efter fødslen og gives et navn.

3. Ethvert barn har ret til erhvervelse af nationalitet.“